

اینجمن علمی و زرتشتی دانشگاه آزاد اسلامی

مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی
جلد پنجم، شماره اول، بهار ۹۱
۵۳-۷۰
ejcp.gau@gmail.com

تأثیر تنش شوری بر برخی خصوصیات کمی و کیفی ارقام کلزای بهاره

محمد عظیمی گندمانی^۱، اشکبوس دهداری^۲ و هوشنگ فرجی^۲

محسن موحدی‌دهنوی^۳ و مصطفی علی نقی‌زاده^۳

^۱ عضو هیات‌علمی دانشگاه پیام نور واحد کنندما، شهرکرد، استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه پیام نور،

^۲ عضو هیات‌علمی دانشگاه پیام نور واحد حاجی‌آباد، هرمزگان

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۲/۱۱؛ تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۲/۱۱

چکیده

به منظور ارزیابی تاثیر تنش شوری بر برخی خصوصیات کمی و کیفی ارقام کلزای بهاره، آزمایشی در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه پیام نور به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با سه تکرار به اجرا درآمد. چهار سطح شوری شامل ۱/۹۲ (شاهد)، ۹/۸۷، ۹/۶ و ۲۱/۹۴ دسی‌زیمنس بر متر (حاصل از کلرید سدیم و کلرید کلسیم با نسبت ۲۰ به ۱ مولی، در محلول هوگلن) به عنوان عامل اصلی و ارقام (۸ رقم) به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. نتایج نشان داد که اثر شوری، رقم و اثر متقابل رقم و شوری بر روی تمام صفات مورد بررسی معنی‌دار بود. افزایش شوری باعث کاهش معنی‌دار کلیه صفات مورد اندازه‌گیری به جز تعداد غلاف پوک در بوته گردید. در مجموع با توجه به نتایج به دست آمده، ارقام هایولا ۶۰ و هایولا ۳۳۰ که در سطوح بالا شوری دارای بیشترین میزان صفات عملکرد دانه و عملکرد روغن دانه و کمترین میزان صفت تعداد غلاف پوک در بوته بودند، به عنوان ارقام متحمل‌تر نسبت به شوری معرفی شدند. رقم PP-401-15E در مقایسه با سایر ارقام عکس‌العمل ضعیفی نسبت به شوری داشت، به عنوان رقم حساس در برابر شوری ارزیابی شد.

واژه‌های کلیدی: تنش شوری، کلزا، روغن، عملکرد، اجزا عملکرد

* مسئول مکاتبه: adehdari@mail.yu.ac.ir

مقدمه

دانه‌های روغنی بعد از غلات دومین ذخایر غذایی جهان را تشکیل می‌دهند. این محصولات علاوه بر دارا بودن ذخایر غنی از اسید چرب دارای پروتئین نیز می‌باشند. در این میان کلزا به عنوان یکی از مهم‌ترین گیاهان روغنی در سطح جهان مطرح است. بنا به گزارش‌های مندهام و سالیسبری (۱۹۹۵) تعداد دانه در غلاف کلزا به طور متوسط از ظرفیتی نزدیک به ۳۰ تخمک در زمان گل‌دهی برخوردار است؛ اما تعداد نهایی آن همواره از مقدار یاد شده کمتر بوده و با توجه به این‌که عملکرد دانه کلزا به طور مؤثری، تحت تاثیر مقدار آب در زمان پر شدن دانه‌ها می‌باشد (چامپولیویر و مرین، ۱۹۹۶). این کاهش را می‌توان به عواملی نظیر شوری، فشار اسمزی، تنش خشکی و دیگر عوامل محیطی که باعث کاهش محتوای آب خاک یا گیاه می‌گردند نسبت داد. کلارک و سیمپاؤن (۱۹۷۸) نیز در پژوهشی که در خصوص بررسی تنش شوری بر مورفولوژی و عملکرد کلزا صورت گرفته بود گزارش دادند که شوری ۳ دسی‌زیمنس بر متر، بر مراحل رشد رویشی و زایشی ارقام مورد آزمایش بی‌تأثیر بود، اما افزایش سطوح شوری، باعث کاهش تعداد غلاف، تعداد دانه در غلاف و وزن هزاردانه گردید. در بعضی از تحقیقات انجام شده (بوم و همکاران، ۱۹۹۴)، آستانه تحمل به شوری ارقام مورد بررسی حدود ۱۰ دسی‌زیمنس بر متر و کاهش عملکرد در بالا حد آستانه، حدود ۱۳ درصد برآورد شده است. اگرچه کاهش درصد عملکرد پس از آستانه آن‌ها، نسبت به گیاهانی که آستانه تحمل مشابه دارند، شدیدتر است (بوم و همکاران، ۱۹۹۴)، ولی این نتایج ارقام مورد بررسی را بر اساس تقسیم‌بندی در گروه متحمل به شوری قرار می‌دهد (ماس و هافمن، ۱۹۷۷ و فرانکوئیس، ۱۹۹۴). ساکارا و همکاران (۲۰۰۷) نیز در آزمایشی که بر تایید بعضی از آنتی‌اکسیدان‌ها بر روی گیاه کانولا تحت شرایط شور انجام گرفت، بیان نمودند که بیشتر صفات رشدی، شامل عملکرد دانه، وزن ماده خشک، تعداد دانه در غلاف و شاخص برداشت به‌طور معنی‌داری با افزایش نمک کاهش یافت. کارزو لاکیس و لوپازاکی (۱۹۹۷) نیز بیان داشتند که تنش شوری در کلزا موجب کاهش تعداد برگ، کاهش توسعه سطح برگ و نهایتاً کوچک باقی ماندن برگ‌ها می‌گردد که در پی کاهش سطح برگ، جذب نور کاهش یافته و باعث کاهش ظرفیت کل فتوستتزی گیاه می‌شود که این امر موجب کاهش تامین مواد فتوستتزی لازم برای رشد و همچنین پیر شدن سریع برگ‌ها و کاهش دوام سطح برگ و در نهایت کاهش عملکرد می‌گردد. شوری خاک، ظهور برگ و تشکیل اولین میانگره در کلزا را به تاخیر می‌اندازد و بهمین دلیل پوشش سبز مزرعه کاهش می‌یابد. ادامه تنش در مراحل بعدی رشد موجب کاهش ارتفاع گیاه، تعداد غلاف در

بوته و تعداد دانه می‌شود (بوم و همکاران، ۱۹۹۴ و کشتا و همکاران، ۱۹۹۹). فرانکوئیس (۱۹۹۴) نشان داد که شوری باعث کاهش عملکرد دانه کلزا گردید، ولی شوری تاثیری بر مقدار روغن استحصال شده از بذر کلزا نداشت. می‌توان کاهش عملکرد را به تجمع زیاد یون کلرور سدیم و همچنین بر هم خوردن تعادل یونی در داخل گیاه نسبت داد. در این خصوص اوسمنون (۱۹۷۶) بیان داشت که خسارت وارد شده به گیاه در شرایط شور را نمی‌توان فقط به اثرات فشار اسمزی نسبت داد؛ بلکه فعالیت یونی و میزان یون‌های محیط بیرون می‌توانند اثرات مضر قابل توجهی روی رشد گیاه داشته باشند، به طوری که وقتی غلطت یک یون خاص از آستانه تحمل در گیاه فراتر رود سبب ایجاد حالت سمی در گیاه شده و به مقدار زیادی روی جذب و یا متابولیسم عناصر توسط قسمت‌های مختلف گیاهی اختلال ایجاد می‌کند و رشد گیاه را به طور معکوس تحت تاثیر قرار می‌دهد. رئیسی (۱۹۹۵) اظهار داشت که کلزا در اراضی نسبتاً شور گند و گرگان، با هدایت الکتریکی حدود ۷/۷ دسی‌زیمنس بر متر، محصول مناسبی تولید می‌کند. با توجه به نتایج به دست آمده از این مطالعات مشخص می‌گردد که بررسی تاثیر شوری بر ویژگی‌های کلزا به خصوص ارقام جدید و بهاره که کمتر در پژوهش‌ها به کار گرفته شده‌اند ضروری است. بنابراین این پژوهش به منظور بررسی تاثیر شوری بر برخی صفات کمی و کیفی هشت ژنوتیپ کلزا بهاره طراحی و اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

به منظور ارزیابی تاثیر تنش شوری بر برخی صفات کمی و کیفی هشت ژنوتیپ کلزای بهاره این آزمایش در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه یاسوج به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با سه تکرار به اجرا درآمد. عامل اصلی شامل چهار سطح شوری S_0 (محلول هوگلنند به عنوان شاهد)، S_1 (۹/۸۷)، S_2 (۱۹/۶) و S_3 (۲۱/۹۴) دسی‌زیمنس بر متر (حاصل از کلرید سدیم و کلرید کلسیم با نسبت ۲۰ به ۱ مولی، در محلول هوگلنند) و عامل فرعی نیز ۸ رقم کلزای بهاره PP-308-8، Hyola 401، Option 500، RGS 00، PP-401-15E، Hyola 60، ۳۳۰، ۴۰۱، ۵۰۰ بود. واحدهای آزمایش شامل گلدان‌هایی به ابعاد ۴۰ در ۴۰ سانتی‌متر و ارتفاع ۳۵ سانتی‌متر بود. به جهت ایجاد زهکشی مناسب و جلوگیری از تجمع نمک در گلدان‌ها برای جلوگیری از تجمع نمک در شرایط آزمایش، آبیاری آنقدر ادامه داده شد تا شوری آب آبیاری با شوری زهکش برابر شود. علاوه بر آن ۳ سوراخ به قطر یک سانتی‌متر در ته هر گلدام از گلدان‌ها تعییه شد. سپس

گلدان‌ها توسط ماسه نرم که از قبل به دقت و چندین بار شسته شده بودند، به نحوی پر شدند که سطح ماسه هر گلدان تا دهانه آن ۵ سانتی‌متر فاصله داشت. بذور ارقام کلزا که توسط هیپوکلرید سدیم ۰/۵ درصد ضدغوفونی شده بودند، در گلدان‌ها کشت شدند. در هر گلدان ۱۵ عدد بذر به عمق حدود ۳ سانتی‌متر قرار گرفت. گلدان‌ها از مرحله جوانهزنی با آب مقطر آبیاری شدند و پس از ثبت تاریخ دقیق سبز شدن (زمانی که ۵۰ درصد سبز شدن انجام شد)، گلدان‌ها با محلولی که با نصف غلظت عناصر غذایی محلول هوگلندر (دهداری و همکاران، ۲۰۰۵) تهیه گردید، آبیاری شدند. دو هفته بعد از استقرار، بوته‌ها به ۱۰ بوته در گلدان تنک شدند. در مرحله ۴ برگی، با افزودن تدریجی کلرید سدیم و کلرید کلسیم به نسبت ۲۰ به ۱ در محلول هوگلندر اعمال شوری شروع گردید، به نحوی که در نوبت آبیاری اول، کلیه گلدان‌ها به جز سطح شاهد با محلول ۹/۸۷ دسی‌زیمنس بر متر شوری که در نوبت آبیاری اول، اعمال تیمارهای شوری تا پایان مرحله رسیدگی با نسبت‌های ذکر شده گذشت ۳ روز لحظ گردید. اعمال تیمارهای شوری تا پایان مرحله رسیدگی با نسبت‌های ذکر شده ادامه داشت. آبیاری به صورت یک روز در میان، انجام شد.

دو ماه بعد از اعمال تنش شوری، از هر گلدان ۴ بوته کف‌بر گردید و در آن‌ها خصوصیات ارتفاع بوته، تعداد برگ، سطح برگ، وزن خشک و تعداد روزنہ اندازه‌گیری شد. ارتفاع بوته از محل طوقه تا محل آخرین گره برگ توسط خط‌کش بر حسب سانتی‌متر اندازه‌گیری شد. سطح برگ هر بوته به کمک دستگاه سطح برگ سنج (AM 200) بر حسب میلی‌متر مربع اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری وزن خشک، نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دما ۷۵ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند و سپس توزین شدند. در مرحله رسیدگی نیز عملکرد و اجزا عملکرد دانه، با برداشت ۶ بوته در هر گلدان به صورت کف‌بر اندازه‌گیری شد. برای استخراج میزان روغن دانه از دستگاه سوکسله با حلال پترولیوم بنزین استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SAS صورت گرفت. با توجه به معنی‌دار شدن برهمکنش شوری و رقم، مقایسه میانگین‌ها این اثر به صورت برش‌دهی و به روش LSmeans انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس نشان داد که اثر شوری، رقم و برهمکنش آنها برای کلیه صفات اندازه‌گیری شده معنی‌دار بود (جدول‌های ۱ و ۳). با توجه به این نتیجه مشخص شد که شوری

اثر سوء بر کلیه صفات مورد بررسی داشت. از طرف دیگر ارقام نیز واکنش متفاوتی به سطوح مختلف شوری نشان دادند و تنوع ژنتیکی کافی در بین آنها از نظر صفات مختلف و واکنش به شوری وجود داشت. رقم 60 Hyola در کلیه سطوح شوری بهترین با میانگین‌های ۱۹/۲۶، ۸/۵۵ و ۵/۳۹ گرم در گلدان؛ بیشترین میانگین عملکرد دانه را تولید نمود (جدول ۲). در حالی که رقم PP-401-15E در سطح بدون شوری (S_0) بالاترین عملکرد را داشت هرچند که تفاوت معنی‌داری با ارقام 60 و Hyola 330 Hyola نداشت. رقم PP-401-15E کاهش زیادی در عملکرد نشان داد به گونه‌ای که در سطح شوری S_3 کمترین عملکرد را به خود اختصاص داد (جدول ۲). در کلیه ارقام مورد آزمایش، افزایش شوری از S_0 به S_3 باعث کاهش معنی‌دار عملکرد دانه گردید. در این میان، کاهش عملکرد دانه رقم PP-401-15E، روند تبدیلی داشت و افزایش شوری از S_0 به S_3 باعث کاهش ۹۹/۵۳ درصدی عملکرد دانه در این رقم شد (جدول ۲).

جدول ۱- میانگین مرباعات صفات مورد بررسی در آزمایش تاثیر شوری بر ارقام بهاره کلزا در مرحله رسیدگی

آزادی	دانه	زیست توده	عملکرد	درصد	شاخص	تعداد دانه در	وزن	هزار دانه	غلاف	برداشت	روغن	روغن
شوری	۳	۲۶/۳۶۱**	۵۸۵۰/۴۶**	۲/۲۱**	۸۰۷/۶۷**	۰/۰۶۱۴**	۲۲۲۳/۰۶**	۱۱/۸۴۵**				
رقم	۷	۳/۹۰۵**	۱۰۳/۶۳**	۰/۳۰**	۷۳/۷۲**	۰/۰۱۴۵**	۱۰۹۹/۱۴**	۰/۹۷۴**				
شوری × رقم	۲۱	۰/۷۷۹**	۵۹/۱۳*	۰/۰۶**	۱۶/۱۷**	۰/۰۰۲۹**	۲۵۴/۶۴**	۰/۲۵۸**				
خطا	۶۴	۰/۰۳۸	۳۱/۶۴	۰/۰۰۳	۱/۶۹	۰/۰۰۰۵	۲/۸۹	۰/۱۰۱				
ضریب تغییرات (درصد)	۱۲/۶۷	۱۴/۲۱	۱۴/۷۳	۶/۰۷	۲۱/۱۸۸	۲/۹۸	۱۳/۴۴					

**، و ns بهترین معنی‌دار در سطوح احتمال یک و پنج درصد و غیر معنی‌دار

بنابراین کایا و همکاران (۲۰۰۱)، شوری با تاثیر بر رشد رویشی و زایشی گیاه، موجب کاهش عملکرد دانه در اسفنаж می‌شود. محققان دیگر نظری اشرف و مکنیلی (۲۰۰۴) نیز کاهش عملکرد دانه را در خانواده شب‌بو در شرایط شور گزارش داده‌اند و علت آن را در کاهش فتوستتر جاری در اثر کاهش بخش فتوستتر کننده و نهایتاً کاهش اجزا عملکرد دانسته‌اند.

رقم PP-401-15E در سطح شوری S_0 با میانگین ۶۲/۵۵ گرم در گلدان، بیشترین و رقم PP-401-15E در دو سطح شوری S_2 و S_3 بهترین با میانگین‌های ۲۸/۰۵ و ۱۸/۰۵ گرم در گلدان،

کمترین رتبه را در خصوص زیست توده به خود اختصاص داد (جدول ۲). با توجه به نتایج به دست آمده ملاحظه گردید که با افزایش شوری، در تمامی ارقام مورد آزمایش، زیست توده کاهش یافت، اما شبکه کاهش زیست توده در رقم PP-401-15E نسبت به سایر ارقام تندتر بود. در بیشتر مطالعات انجام شده مثلاً در کلزا (فرانکوئیس، ۱۹۸۹؛ اشرف و همکاران، ۱۹۹۴)، و در گندم (رجبی و همکاران، ۲۰۰۶) افزایش شوری اثر منفی و معنی داری بر زیست توده داشته است. به این ترتیب، گیاهانی دارای عملکرد بالایی خواهند بود که با توجه به شرایط رشد خود از عوامل تولید، بیشترین استفاده را برده و مواد فتوستمزی بیشتری را در اندامهای خود تجمع دهند. همچنین وجود همبستگی مثبت و معنی دار بین زیست توده و ارتفاع بوته ($r=0.87^{**}$) و عملکرد دانه ($r=0.84^{**}$) مؤید این مطلب می باشد (جدول ۵).

بیشترین میزان درصد روغن به میزان ۳۳/۴۷ درصد برای رقم 500 Option و در سطح شوری S_0 مشاهده گردید (جدول ۲). در بالاترین سطح شوری رقم 60 Hyola با میانگین ۲۵/۶۶ درصد و رقم PP-401-15E با میانگین ۸/۵۲ درصد کمترین میزان درصد روغن را به خود اختصاص دادند (جدول ۲). برای عملکرد روغن نیز ارقام، عکس العملهای مختلفی را در سطوح مختلف شوری نشان دادند. در بالاترین سطح شوری رقم 60 Hyola با میانگین ۱/۸۰ گرم در گلدان، بالاترین و رقم PP-401-15E با میانگین ۰/۰۳ گرم در گلدان، کمترین رتبه را به خود اختصاص دادند (جدول ۲). با توجه به رابطه مستقیم عملکرد روغن با درصد روغن و عملکرد دانه (قاسم، ۲۰۰۰)، می توان نتیجه گرفت که بالا بودن عملکرد روغن در سطوح پایین شوری مربوط به بالا بودن عملکرد دانه است. همچنین وجود همبستگی فوق العاده بالا و معنی دار بین عملکرد دانه و عملکرد روغن ($r=0.98^{**}$) و همبستگی نسبتاً بالا عملکرد روغن و درصد روغن ($r=0.68^{**}$) مؤید این مطلب است که هر چه عملکرد دانه افزایش پیدا کند، عملکرد روغن نیز افزایش می یابد (جدول ۵). اشرف و مکنلی، (۱۹۹۰) در مطالعه‌ای بر روی چهار گیاه خانواده شب بو دریافتند که محتوای روغن دانه و درصد روغن در گیاهان مورد آزمایش تحت شرایط شوری به طور معنی داری کاهش پیدا کرد.

جدول ۲- مقایسه میانگین برهمکنش رقم و تنش شوری

وزن هزار دانه(گرم)	تعداد دانه در غلاف	شاتص	درصد روغن	عملکرد روغن(گرم)	زیست توده (گرم)	عملکرد دانه(گرم)	شوری/ رقم
۳/۷۳a	۲۲/۳۹a	۰/۴۰ab	۳۰/۷۰bcd	۵/۲۸b	۶۲/۱۰a	۱۹/۲۶ab	Hyola 330
۳/۵۷ab	۱۹/۰۳bc	۰/۴۷a	۳۲/۵۴ab	۶/۵۸a	۵۴/۷۷b	۱۹/۶۷ab	Hyola 60
۳/۲۷abc	۱۷/۹۷c	۰/۲۹de	۲۹/۸۴cd	۳/۳۰cd	۵۷/۲۱ab	۱۲/۶۶e	RGS 00
۲/۹۴c	۲۲/۶۸a	۰/۴۰ab	۳۳/۴۷a	۳/۱۸cd	۵۶/۶۳ab	۱۱/۳۸cd	Option 500
۳/۱۷bc	۱۸/۸۶bc	۰/۳۷cd	۳۱/۷۷abc	۶/۷۲a	۶۲/۵۵a	۲۳/۴۰a	PP-401-15E
۳/۶۰ab	۲۰/۲۲b	۰/۲۲e	۳۱/۴۱abc	۳/۷۸cd	۶۰/۸۵a	۱۳/۳۲bc	Hyola 401
۲/۸۴c	۱۳/۷۲e	۰/۱۹ef	۳۰/۹۶bcd	۳/۳۰cd	۶۱/۰۸a	۱۱/۸۸cd	PP-308-8
۳/۲۸abc	۱۵/۳۰d	۰/۲۰e	۲۸/۷۷d	۲/۹۴cd	۵۲/۵۲b	۱۰/۶۸d	PP-401-16
۲/۴۶abc	۲۰/۱۸a	۰/۳۱b	۲۵/۱۱cde	۴/۶۸b	۵۲/۴۹a	۱۵/۲۳b	Hyola 330
۲/۸۳ab	۱۷/۴۶c	۰/۴۵a	۳۰/۳۰a	۶/۴۲a	۵۲/۹۶a	۱۹/۲۶a	Hyola 60
۲/۵۸ab	۱۳/۲۳e	۰/۲۲cd	۲۵/۸۷cd	۳/۰۶cd	۴۶/۲۹bc	۹/۷۷cde	RGS 00
۲/۳۳bc	۱۷/۲۳c	۰/۱۸cd	۲۸/۸۷ab	۲/۰۱d	۴۸/۸۲abc	۱۰/۴۳c	Option 500
۲/۲۱c	۱۷/۳۲c	۰/۲۳cd	۲۴/۱۴de	۲/۴۰d	۴۸/۴۵abc	۸/۱۲de	PP-401-15E
۲/۹۷a	۱۸/۵۳bc	۰/۳۲ab	۲۵/۹۲cd	۳/۳۶cd	۴۲/۱۱cd	۷/۵۹de	Hyola 401
۲/۵۲abc	۱۰/۰f	۰/۱۷cd	۲۸/۴۶ab	۱/۹۸d	۴۵/۳۲bc	۱۰/۹۴c	PP-308-8
۲/۲۸c	۱۵/۱۶d	۰/۱۲d	۲۳/۲۰e	۱/۳۲de	۴۴/۸۹bc	۱۰/۵۰c	PP-401-16
۱/۸۶ab	۱۹/۰۲a	۰/۲۶b	۲۱/۴۸cd	۱/۹۸bc	۳۷/۵۳ab	۵/۰۳bc	Hyola 330
۲/۷۷a	۱۵/۷۰b	۰/۳۶a	۲۸/۶۷a	۳/۰۰a	۳۶/۷۵bc	۸/۵۵a	Hyola 60
۱/۷۹b	۱۲/۹۳cd	۰/۱۳c	۲۰/۴۳de	۰/۶۰c	۳۷/۰۲abc	۲/۱۹de	RGS 00
۱/۸۴b	۱۳/۴۸c	۰/۱۰d	۲۴/۹۲b	۰/۵۰c	۳۲/۵۶c	۱/۳۰e	Option 500
۱/۹۵ab	۱۱/۴۴de	۰/۲۰c	۲۰/۶۷de	۰/۹۰cd	۲۸/۰۵cd	۳/۶۵cd	PP-401-15E
۱/۵۸b	۸/۹۱f	۰/۱۸cd	۱۸/۵۸e	۲/۰۴bc	۳۹/۲۴a	۳/۵۷cd	Hyola 401
۱/۸۴b	۹/۰۱f	۰/۱۱d	۲۲/۱۴bc	۰/۴۸c	۳۲/۹۹bc	۰/۸۸e	PP-308-8
۱/۶۸b	۱۱/۱۲e	۰/۱۹cd	۲۱/۰۷d	۰/۶۶c	۳۸/۴۸ab	۱/۴۰e	PP-401-16

-۲ جدول ادامه

۱/۶۸bc	۱۵/۶۹a	۰/۱۴b	۱۹/۱۳b	۰/۰۶b	۲۷/۰۷ab	۲/۰۵bc	Hyola 330
۲/۶۰a	۱۵/۱۰ab	۰/۳۰a	۲۵/۶۶a	۱/۸۰a	۲۶/۷۵abc	۰/۳۹a	Hyola 60
۱/۵۵bc	۱۱/۰۰c	۰/۱۲bc	۱۹/۲۱b	۰/۰۵b	۲۷/۰۲ab	۱/۸۵cd	RGS 00
۱/۴۵bcd	۳/۱۰f	۰/۰۲c	۱۸/۶۲b	۰/۰۹cd	۲۲/۰۷bc	۰/۲۲e	Option 500
/۸۹d	۷/۴۳e	۰/۰۲c	۸/۵۲d	۰/۰۳d	۱۸/۰۵c	۰/۱۱e	PP-401-15E
۱/۷۶abc	۷/۶۰e	۰/۱۷ab	۱۵/۰۷c	۰/۶۶b	۲۹/۲۵a	۰/۷۳d	Hyola 401
۱/۴۰cd	۸/۵۰e	۰/۰۹bc	۱۵/۴۲c	۰/۲۴bc	۲۲/۹۹ab	۰/۷۲d	PP-308-8
۱/۴۰cd	۱۰/۹۶d	۰/۰۸bc	۱۷/۳۳bc	۰/۲۸bc	۲۸/۴۸a	۱/۲۰cd	PP-401-16

* در هر مقایسه وجود حداقل یک حرف مشترک نشان دهنده عدم تقاضت آماری در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

قاسم (۲۰۰۰) نیز در مطالعه‌ای بر روی هشت رقم کلزا گزارش دادند که با قرار گرفتن ارقام در شرایط شور، محتوای روغن دانه و درصد روغن در هر هشت رقم مورد آزمایش به طور معنی‌داری کاهش پیدا کرد. نتایج نشان داد که از نظر شاخص برداشت مشاهده می‌گردد که رقم 60 Hyola با میانگین‌های ۰/۴۷، ۰/۴۵، ۰/۳۶ و ۰/۳۰ به ترتیب در سطوح شوری S_0 ، S_1 ، S_2 و S_3 بالاترین رتبه را به خود اختصاص داد (جدول ۲). در این خصوص در سطح شوری S_3 رقم PP-401-15E با میانگین ۰/۰۲، کمترین رتبه را در خصوص شاخص برداشت، کسب نمود (جدول ۲).

با توجه به ضریب همبستگی مثبت و بالا بین شاخصن برداشت با عملکرد دانه ($r=0/88^{**}$)، عملکرد روغن ($r=0/86^{**}$) و زیست توده ($r=0/77^{**}$) چنین می‌توان استنباط می‌شود که زیست توده بالاتر، در شرایط مطلوب که نشان دهنده پتانسیل عملکرد بیشتر است می‌تواند به تولید شاخص برداشت بیشتر و نهایتاً عملکرد دانه و روغن بیشتر در شرایط تنفس منجر شود. در بیشتر مطالعات انجام شده (سلام و همکاران، ۱۹۹۹؛ و رجبی و همکاران، ۲۰۰۶) شوری اثر منفی و معنی‌داری بر شاخص برداشت، زیست توده و دانه داشته است. بنابراین می‌توان گفت که برخی محققان پتانسیل بالا عملکرد را در دستیابی به عملکرد مناسب در شرایط تنفس پیشنهاد کرده‌اند.

بیشترین تعداد دانه در غلاف در سطوح مختلف شوری به تفکیک، در رقم PP-401-15E با میانگین ۲۲/۶۸ عدد، در سطح شاهد و رقم 330 Hyola به ترتیب با میانگین‌های ۲۰/۱۸، ۲۰/۰۲ و ۱۵/۶۹ عدد در سطوح شوری S_1 ، S_2 و S_3 دیده شد (جدول ۲). در بالاترین سطح شوری (S_3) نیز کمترین میزان تعداد دانه در غلاف (۰/۳۱۰ عدد) در رقم Option 500 مشاهده گردید (جدول ۲).

ضریب همبستگی بین تعداد دانه در غلاف و عملکرد دانه مثبت و معنی دار ($\chi^2=0/73^{**}$) بود که این امر نشان‌دهنده تأثیر زیاد تعداد دانه در غلاف در افزایش عملکرد دانه است (جدول ۵). بنا به گزارش اشرف و مکنلی (۲۰۰۴) تنش شوری باعث کاهش تعداد دانه در غلاف می‌گردد و با افزایش شوری تا سطوح بالا (۲۰۰ میلی‌مول) این کاهش در نتیجه سقط بیشتر دانه در اثر شوری، شکل جدی‌تری به خود می‌گیرد و از این طریق باعث کاهش معنی‌داری در عملکرد دانه می‌گردد. عزیزی و همکاران (۲۰۰۲) نیز همبستگی بین تعداد دانه در غلاف و عملکرد دانه را مثبت و بسیار بالا ($\chi^2=0/94^{**}$) بیان نمودند. بنا به گزارش‌های مندهام و سالیسبری (۱۹۹۵) تعداد دانه در غلاف کلزا به طور متوسط از ظرفیتی نزدیک به ۳۰ تخمک در زمان گل‌دهی برخوردار است؛ اما تعداد نهایی آن همواره از مقدار یادشده کمتر بوده و با توجه به این‌که عملکرد دانه کلزا به طور مؤثری تحت تأثیر مقدار آب در زمان پر شدن دانه‌ها است (چامپولیویر و مرین، ۱۹۹۶)، این کاهش در سطوح بالا شوری و پوک شدن غلاف‌ها را با توجه به این‌که در این زمان یون‌های سدیم و کلر در تمام بافت‌های گیاه نفوذ کرده و تجمع یافته‌اند، اثرات سمیت یونی و اختلال در جذب سایر یون‌ها و اختلال در فعالیت‌های سوخت سازی و فرایندهای فیزیولوژیک نسبت داد. طبق یافته‌های پژوهشگران کاهش ذخائر هیدرات کرین گیاه پس از گل‌دهی در نمو بذر در درون غلاف‌ها مؤثر بوده و موجب سقط دانه‌ها در درون غلاف می‌گردد (عزیزی و همکاران، ۲۰۰۲؛ مجر و همکاران، ۱۹۷۸).

با توجه به نتایج به دست آمده رقم 330 Hyola با میانگین ۳/۷۳ گرم، در سطح شوری S_0 ، دارای بیشترین میزان تعداد دانه در غلاف می‌باشد (جدول ۲). در بالاترین سطح شوری (S_3) نیز رقم 60 Hyola با میانگین ۲/۶۰ گرم، بالاترین و رقم PP-401-15E با میانگین ۰/۸۹ گرم، کمترین رتبه را به خود اختصاص دادند (جدول ۲). ضریب همبستگی (جدول ۵) بین وزن هزار دانه و تعداد دانه در غلاف منفی و معنی دار ($\chi^2=0/50^{**}$) بود. این امر نشان می‌دهد که با افزایش تعداد دانه در غلاف، وزن هزار دانه کاهش می‌یابد؛ زیرا سهم انتقال مواد فتوسترزی به هر دانه در یک غلاف کاهش می‌یابد. اختلال در انتقال کربوهیدرات‌ها به دانه که نتیجه تجمع املاح مضر در گیاه و همچنین بر هم خوردن تعادل یونی می‌باشد، ممکن است مهم‌ترین دلیل کاهش وزن دانه در شرایط تنش باشد. همچنین وزن دانه به مقدار زیادی وابسته به دوره پرشدن دانه است، بنابراین تنش‌های محیطی که تمایل به کوتاه کردن دوره پرشدن دانه دارند به طور معنی‌داری وزن دانه را کاهش می‌دهند.

تنوع ارقام مورد آزمایش در سطوح مختلف شوری از نظر تعداد غلاف بارور و پوک بسیار زیاد بود، بهنحوی که بیشترین تعداد غلاف بارور در بوته (۷۲/۸۸ غلاف) و تعداد غلاف پوک در بوته (۳۴/۶۶ غلاف) به ترتیب مربوط به ارقام 60 Hyola در سطح شوری S_1 و ۸-۳۰۸ PP در سطح شوری S_3 بود (جدول ۴). در این خصوص در سطح شوری S_3 بیشترین میزان صفت تعداد غلاف بارور (۳۳/۰۲ غلاف) در بوته مربوط به رقم 60 Hyola و کمترین میزان (۷/۵۰ غلاف) به رقم ۱۵E-401 PP تعلق گرفت (جدول ۴).

در این بررسی همبستگی منفی و معنی داری بین صفات تعداد دانه در غلاف با تعداد غلاف در بوته ($r = -0.71^{**}$) تعداد غلاف بارور در بوته ($r = -0.52^{**}$) مشاهده گردید (جدول ۵). ایلکانی و امام، (۲۰۰۴) نیز همبستگی منفی و معنی داری بین تعداد دانه در غلاف با تعداد غلاف در بوته را نشان دادند. آنها خاطر نشان کردند با افزایش تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف کاهش می‌باید. در کلزا تعداد غلاف در بوته، از صفات بسیار مهمی است که عملکرد دانه به شدت به آن وابسته است (اپل کوئیت و السون، ۱۹۷۲؛ ایلکانی و امام، ۲۰۰۴). پس از گل‌دهی با کاهش سطح برگ بوته‌ها، غلاف‌ها نقش مهمی در فتوستترز گیاه دارند. در شرایط شور با کاهش تعداد غلاف در بوته و تعداد غلاف بارور در بوته و افزایش تعداد غلاف پوک در بوته، عملکرد نهایی کاهش محسوسی پیدا می‌کند. بنا به گزارش حسین و همکاران (۲۰۰۴) کاهش تعداد غلاف در بوته می‌تواند از افزایش هورمون اسید آبسزیک ناشی شود، زیرا زیاد بودن این هورمون می‌تواند سبب مرگ دانه‌های گرده شده و تعداد گل‌های تلقیح شده و تعداد غلاف را کاهش دهد، همچنین بیان داشتند که در گیاه کلزا زمان تولید گل نیز می‌تواند سرنوشت آن را تعیین کند؛ به طوری که تنش اعمال شده از یک سو، موجب تسريع در گل‌دهی و کاهش طول دوره گل‌دهی شده و از سوی دیگر سبب رشد رویشی کمتر و در نتیجه تولید مواد فتوستترزی کمتر می‌گردد که تحت این شرایط، گیاه بقا خود را به هزینه کاهش تعداد غلاف تضمین می‌کند. در این خصوص اشرف و مکنیلی (۲۰۰۴) نیز کاهش عملکرد دانه کلزا را در شرایط شور گزارش داده‌اند.

جدول ۳- میانگین مربعات صفات مورد بررسی در آزمایش تاثیر شوری بر ارقام بهاره کلزا در مراحل رویشی و رسیدگی.

ماده خشک کل	ارتفاع بوته	تعداد برگ در بوته	سطح برگ	تعداد غلاف بارور در بوته	درجه آزادی بوته	
۲/۸۷۹ **	۱۷۳۱/۱۲ **	۲۲/۰۲۱ **	۷۹۲۸۴۲ **	۴۷۵۰/۷۷ **	۵۲۴/۳۰ **	۳ شوری
۰/۲۶۹ **	۱۳۶/۹۷ **	۲/۹۸۹ **	۱۱۴۸۶۹ **	۹۱۶/۸۰ **	۵۲۷/۹۶ **	۷ رقم
۰/۰۴۰ **	۱۷/۸۷ **	۰/۷۴۵ **	۵۲۱۸۷ **	۲۳۸/۸۴ **	۵۹/۵۶ **	۲۱ شوری در رقم
۰/۰۱۰	۸/۸۷	۰/۳۰۴	۲۵۳۳۰۰	۳/۷۱	۰/۰۲۷	۶۴ خطأ
۱۷/۰۲	۱۹/۲۶	۹/۵۷	۶/۳۵	۵/۲۳	۴/۴۹	ضریب تعییرات (درصد)

**، * و ns به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال یک و پنج درصد و غیر معنی دار

سطح برگ نیز به طور چشمگیری تحت تاثیر شوری قرار گرفت. با توجه به معنی دار شدن اثر متقابل بین رقم و تنش شوری برای صفت سطح برگ (جدول ۳)، مشاهده می گردد که رقم ۸-۳۰۸-PP با میانگین ۱۷۰۳۶/۶۶ میلی متر مربع در بوته در سطح شوری شاهد بیشترین میزان سطح برگ و رقم ۱۶-۴۰۱-PP با میانگین ۱۸۸۱/۰۰ میلی متر مربع در بوته، در سطح شوری S₃ کمترین میزان سطح برگ را داشتند (جدول ۴). در سایر سطوح شوری نیز بیشترین میزان سطح برگ در رقم 330 Hyola مشاهده گردید (جدول ۴).

در بررسی عبدال زاده و همکاران (۲۰۰۷)، بین سطح برگ و طول دوره رشد همبستگی نزدیکی مشاهده شد و بیان کردند که کاهش دوره رشد در اثر شوری منجر به کاهش سطح فتوستز کنده و نهایتاً کاهش عملکرد می گردد. همچنین در این بررسی سطح برگ همبستگی مشت و معنی داری (۰/۰۷۵**) را با عملکرد دانه و تعداد دانه در غلاف (۰/۴۹**) داشت (جدول ۵). ثنا و همکاران (۲۰۰۳) و ساکارا و همکاران (۲۰۰۷) نیز گزارش دادند که در شرایط تنش شوری ابتدا توسعه سطح برگ کاهش یافته و موجب کوچک ماندن برگها می گردد و به دنبال کاهش سطح برگ، جذب تشعشعات نوری نیز کاهش یافته و در نهایت موجب کاهش ظرفیت کل فتوستزی و عملکرد گیاه می گردد. گزارش های عبدال زاده و همکاران (۲۰۰۷) و قربانی و همکاران (۲۰۰۴) نیز حاکی از کاهش سطح برگ، در نتیجه افزایش شوری است.

با توجه به معنی دار شدن اثر متقابل رقم و تنش شوری برای صفت تعداد برگ در بوته (جدول ۳) مشاهده گردید که بیشترین تعداد برگ در بوته به میزان ۸/۸۶ برگ در سطح شوری S₀ و در رقم

Hyola 60 و کمترین آن (۲/۸۶ برگ) در سطح شوری S_3 و به رقم ۱۶-۴۰۱ PP تعلق گرفت (جدول ۴). در بالاترین سطح شوری نیز، بیشترین میزان تعداد برگ (۵/۱۰ برگ) مربوط به رقم ۳۳۰ Hyola بود (جدول ۴).

بیشترین ارتفاع بوته به میزان ۴۲/۳۳ سانتی‌متر در سطح شوری S_0 در رقم ۶۰ Hyola مشاهده گردید (جدول ۴). در بالاترین سطح شوری نیز رقم ۳۳۰ Hyola با میانگین ۹/۹۵ سانتی‌متر، بالاترین و رقم ۱۵-۴۰۱ PP با میانگین ۶/۷۱ سانتی‌متر، کمترین میزان ارتفاع بوته را به خود اختصاص دادند (جدول ۴). در سه سطح اول شوری یعنی S_0 , S_1 و S_2 رقم ۶۰ Hyola به ترتیب با میانگین‌های ۱۱/۷۷، ۴۲/۳۳ و ۳۲/۷۷ سانتی‌متر، بالاترین رتبه را به خود اختصاص داد. ولی در سطح شوری S_3 رقم ۳۳۰ Hyola با میانگین ۹/۹۵ سانتی‌متر، رتبه نخست را کسب کرد (جدول ۴). چارزولاکیس و لوپازاکی (۱۹۹۷) در آزمایش‌های جداگانه بر روی کلزا، بادمجان و آفتابگردان کاهش ارتفاع گیاه با افزایش شوری را گزارش دادند که با نتایج این پژوهش تطابق دارد. حسین و همکاران (۲۰۰۴) نیز در آزمایش روی نیشکر و گونه‌های مرتعی و زراعی همچون یونجه، کاهش ارتفاع گیاهان مورد آزمایش را با افزایش میزان شوری گزارش کردند. بهدلیل این که رشد سلول‌ها در ابتدا با پتانسیل در ارتباط است، کاهش فشار تورزسانس روی تقسیم سلولی و طویل شدن سلول در گیاهان حساس به شوری اثر می‌گذارد (ماس و هافمن، ۱۹۷۷؛ اشرف و مکنلی، ۲۰۰۴). همچنین عبدالزاده و همکاران (۲۰۰۷) در کلزا، بنده حق و همکاران (۲۰۰۴) در گندم و اشرف و مکنلی (۲۰۰۴) در خانواده شب‌بو، کاهش ارتفاع بوته را در نتیجه افزایش شوری مشاهده نمودند.

در این آزمایش بیشترین میزان ماده خشک در بوته (۱/۳۱ گرم در بوته) در سطح شوری S_0 و مربوط به رقم ۶۰ Hyola بود و کمترین میزان وزن خشک (۰/۱۵ گرم در بوته) در سطح شوری S_3 و به رقم ۱۵-۴۰۱ PP اختصاص یافت (جدول ۴). همبستگی مثبت و معنی‌داری بین ماده خشک تولیدی و میزان عملکرد دانه ($r = ۸۶^{**}$) مشاهده گردید (جدول ۵) که بیان‌گر این مطلب می‌باشد که حصول عملکرد بالا در گروه تولید ماده خشک بیشتر می‌باشد. در این خصوص گزارش‌های متعددی دال بر کاهش ماده خشک در اثر شوری وجود دارد که کاهش عملکرد را در چنین شرایطی می‌توان به کاهش ماده خشک تولیدی نسبت داد.

جدول ۴- مقایسه میانگین برهمنکش رقم و تنش شوری به روش LS means

شوری در رقم	تعداد غلاف پوک در بوته	تعداد غلاف بارور در بوته	سطح برگ (سانتی متر مربع)	تعداد برگ در بوته	ارتفاع بوته (سانتی متر)	وزن خشک کل (گرم)
S ₀	۰/۴۶f	۶۴/۷۷b	۱۶۵۱۵/۰۰a	۶/۹۰abc	۲۱/۱۶b	۱/۲۰ab
	۲/۵۸e	۷۲/۸۸a	۱۳۶۵۴/۲۳d	۸/۸۶a	۴۲/۳۳a	۱/۳۱a
	۴/۰۷cd	۴۸/۴۴d	۱۰۶۵۲/۲۳e	۶/۰۰ce	۲۲/۹۹c	۰/۷۶e
	۵/۳۹b	۴۹/۵۸d	۱۵۴۹۲/۰۰b	۷/۷۳abc	۲۱/۱۶c	۰/۹۸cd
	۴/۰۲cd	۵۵/۱۳c	۱۴۵۴۸/۰۰cd	۶/۹۶abc	۲۲/۲۷c	۰/۷۹e
	۱/۴۴f	۳۷/۶۶f	۱۵۵۹۱/۰۰b	۷/۳۰abc	۲۳/۵۸c	۱/۰۹bc
	۱/۹۲a	۶۶/۶۶b	۱۷۰۳۶/۶۶a	۷/۴۰abc	۲۲/۶۹c	۰/۹۶cd
	۵/۸۰b	۴۰/۸۰e	۱۴۳۵۹/۸۳cd	۶/۷۳bc	۲۳/۱۱c	۰/۸۰de
	۵/۴۸de	۴۴/۹۱cd	۱۲۲۵۶/۶۶a	۶/۷۳ab	۲۱/۴۹b	۱/۱۳a
S ₁	۲/۹۲ef	۶۶/۸۸a	۱۱۱۵۵/۰۰bc	۷/۰۶a	۳۲/۷۷a	۱/۱۴a
	۸/۴۵d	۴۸/۷۱bc	۷۱۷۷/۴۴e	۴/۲۳d	۱۴/۹۹d	۰/۵۷d
	۱۳/۰abc	۳۴/۲۸de	۸۶۱۶/۶۶d	۶/۲۳ab	۱۶/۸۸cd	۰/۸۴bc
	۸/۷۶d	۴۴/۴۵cd	۱۲۴۸۳/۶۶a	۶/۰۶abc	۱۶/۹۹cd	۰/۷۱cd
	۱۰/۶۵cd	۳۳/۳۲de	۱۱۷۶۹/۸۳ab	۶/۵۳ab	۱۹/۶۶bc	۰/۹۱bc
	۲۳/۸۳a	۳۶/۶۶d	۱۱۰۰۵/۲۰c	۶/۹۰ab	۱۵/۸۸d	۰/۸۸bc
	۱۳/۲۶bc	۳۵/۸۲d	۱۰۵۴۶/۱۶cd	۵/۸۶bc	۱۶/۲۷cd	۰/۵۸d
	۹/۰۸f	۳۳/۹۸c	۵۴۴۸/۶۶a	۵/۱۶ab	۱۱/۰۵a	۰/۴۶a
	۸/۴۳g	۴۷/۲۵a	۳۳۵۶/۱۶c	۵/۳۳a	۱۱/۷۷a	۰/۴۵a
S ₂	۲۱/۸۸b	۲۵/۱۶e	۴۱۹۸/۱۶b	۴/۲۳bc	۹/۲۷ab	۰/۳۴bc
	۱۶/۹۶e	۲۱/۴۱g	۴۲۱۱/۵۲b	۴/۸۳bc	۹/۲۲ab	۰/۳۰cd
	۱۵/۳۸d	۳۷/۵۱b	۴۲۶۲/۳۳b	۳/۷۶c	۸/۰۰b	۰/۲۴d
	۲۷/۵۰a	۲۹/۵۸d	۳۴۴۹/۶۰c	۵/۱۰ab	۸/۵۷b	۰/۳۰cd
	۲۰/۸۳c	۳۱/۶۶cd	۲۰۴۸/۱۰d	۴/۸۶bc	۸/۶۰b	۰/۲۵d
	۹/۰۸f	۴۷/۹۸c	۱۶۵۱۵/۰۰a	۶/۹۰abc	۱۱/۰۵a	۰/۴۶a
	۸/۴۳g	۴۷/۲۵a	۱۱۱۵۵/۰۰bc	۷/۰۶a	۱۱/۷۷a	۰/۴۵a
	۲۱/۸۸b	۴۸/۷۱bc	۷۱۷۷/۴۴e	۴/۲۳d	۱۴/۹۹d	۰/۳۴bc
	۱۳/۰abc	۳۴/۲۸de	۸۶۱۶/۶۶d	۶/۰۶abc	۱۶/۹۹cd	۰/۳۰cd

ادامه جدول -۴

شمردن رقمه	تعداد غلاف پوک در بوته	تعداد غلاف بارور در بوته	سطح برگ (سانتی متر مربع)	تعداد برگ در بوته	ارتفاع برگ در بوته	وزن خشک کل (گرم)	ارتفاع بوته (سانتی متر)	تعداد برگ در بوته	وزن خشک
Hyola 330	۱۳/۸۳fg	۲۵/۶۶b	۳۹۲۹/۰۰a	۵/۱۰a	۹/۹۵a	۰/۴۰a	۹/۹۵a	۵/۱۰a	۰/۴۰a
Hyola 60	۱۰/۱۶g	۳۳/۰۲a	۲۸۵۵/۶۶bc	۴/۶۳ab	۹/۵۴ab	۰/۳۱ab	۹/۵۴ab	۴/۶۳ab	۰/۳۱ab
RGS 00	۲۲/۵۵abc	۲۲/۴۴bc	۲۷۳۱/۶۶c	۴/۰۵ab	۸/۵۵ab	۰/۳۳ab	۸/۵۵ab	۴/۰۵ab	۰/۳۳ab
Option 500	۱۸/۵۸d	۱۸/۰۰cd	۳۵۴۶/۶۶ab	۴/۱۰ab	۷/۸۸b	۰/۲۷abc	۷/۸۸b	۴/۱۰ab	۰/۲۷abc
PP-401-15E	۱۹/۵۰cd	۷/۵۰f	۱۹۶۲/۱۶d	۲/۹۶c	۶/۷۱bc	۰/۱۵c	۶/۷۱bc	۲/۹۶c	۰/۱۵c
Hyola 401	۱۷/۷۷e	۱۱/۵۳e	۳۶۴۴/۳۳a	۴/۴۰ab	۸/۹۴ab	۰/۳۸ab	۸/۹۴ab	۴/۴۰ab	۰/۳۸ab
PP-308-8	۳۴/۶۶a	۲۰/۰۹bcd	۲۳۴۹/۸۳cd	۴/۰۶ab	۷/۸۸b	۰/۲۹abc	۷/۸۸b	۴/۰۶ab	۰/۲۹abc
PP-401-16	۲۲/۱۱abc	۱۳/۲۹de	۱۸۸۱/۰۰d	۲/۸۶c	۸/۳۳ab	۰/۲۱bc	۸/۳۳ab	۲/۸۶c	۰/۲۱bc

* در هر مقایسه وجود حداقل یک حرف مشترک نشان‌دهنده عدم وجود تفاوت آماری در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

اعتقاد بر این است که این کاهش، ممکن است ناشی از هزینه انرژی سوخت و سازی مربوط به سازگاری با شرایط تنفس، کاهش نرخ فتوستزی در واحد سطح برگ، کاهش جذب کربن، صدمه به بافت‌ها و رسیدن به حداقل غلاظت نمکی باشد که گیاه آن را تحمل می‌کند (اشرف و وحید، ۱۹۹۳؛ منگوز و همکاران، ۲۰۰۰ و شان، ۱۹۹۷).

به طور کلی نتایج به دست آمده از این پژوهش بیان‌گر تاثیر زیاد شوری بر صفات مهم کمی و کیفی کلزای بهاره بود. همچنین تنوع وسیعی بین ارقام در سطوح مختلف شوری مشاهده شد که می‌توان از این تنوع در برنامه‌های اصلاحی ستفاده نمود. نکته قابل توجه این که تنوع بین ارقام در سطح شوری S₃ خیلی بیشتر از شرایط بدون تنفس شوری و یا شوری کم بود. همچنین همبستگی مثبت و معنی‌دار بین عملکرد دانه و درصد روغن نویدبخش طراحی برنامه اصلاحی در جهت بهبود هم‌زمان این دو ویژگی مهم می‌باشد.

جدول ۵- ضرایب همبستگی بین صفات مورد بررسی در آزمایش تاثیر شودی بر ارقام کلزا در موجله روشی و رسیدگی*

(۱۱)	(۱۰)	(۱۴)	(۱۳)	(۱۲)	(۱۱)	(۱۰)	(۹)	(۸)	(۷)	(۶)	(۵)	(۴)	(۳)	(۲)	(۱)
عملکرد لاهه (۱)															
زیست نوده (۱)															
عملکرد روغن (۲)															
درباره دوچن (۳)															
شاخص رواشت (۴)															
تمداد خالص در بونه (۱)															
تمداد خالص در غلاظت (۷)															
تمداد خالص در غلاظت در غلاظت (۸)															
دوز هزاردهنگ (۶)															
تمداد خالص پرک در بونه (۴)															
تمداد خالص پرک در بونه در بونه (۱)															
تمداد خالص بازدوزن (۱۱)															
تمداد خالص در بونه (۱۱)															
سطوح برق (۱۲)															
تمداد برق (۱۳)															
ازنفع بونه (۱۲)															
ازنفع تر (۱۵)															
دوز تر (۱۶)															
دوز نیست (۱۷)															

*، **، *** به ترتیب معنی دار در مطابق احتمال پیک و پیچ در دنباد و غیر معنی دار.

منابع

- Abdolzade, A., Malekjani, S., and Galeshi, S. 2007. Combined effect of salinity and nitrogen nutrition on the growth of canola. *J. Agric. Sci. Natur. Resour.* 13: 33-20. (In Persian)
- Appelquist, L.A., and Ohlson, A. 1972. *Rapeseed*. Pub. Elsevier. Com. Amsterdma. 394p.
- Ashraf, M., and McNeilly, T. 1990. Responses of four *Brassica* species to sodium chloride. *Exp. Bot.* 30: 475-487.
- Ashraf, M., and Waheed, A. 1993. Responses of some genetically diverse line of chickpea to salt. *Field Crops Res.* 64: 100-110.
- Ashraf, M., and McNeilly, T. 2004. Salinity tolerance in *Brassica* oilseeds. *Plant Sci.* 23: 157-174.
- Azizi, M., Soltani, A., and Khavari-khorasani, S. 2002. *Physiology, Agriculture, Linebreeding, Biological Technologies* (translation). Mashhad Univ. Press. 184p. (In Persian)
- Bandehagh, A., Kazemi, H., Valizadeh, M., and Jvanshir, A. 2004. Spring wheat varieties resistant to salinity in vegetative and reproductive stages. *J. Agric. Sci. Natur. Resour.* 35: 71-61. (In Persian)
- Boem, F.H.G., Scheiner, J.D., and Lavadi, R.S. 1994. Some effect of soil salinity on growth, development and yield of rapeseed (*Brassica napus L.*). *Crop Sci.* 137: 182– 187.
- Champolivier, I., and Merrien, A. 1996. Effects of water stress applied at different growth stages of *brassica napus L. var oleifera* on yield, yield components and seed quality. *Eur. J. Agron.* 5 (3): 153-160.
- Charzoulakis, K.S., and Loupassaki, M.H. 1997. Effects of NaCl on germination, growth, gas exchange and yield of greenhouse eggplant. *Agric. Water Manage.* 32:215-225.
- Clark, J.M., and Simpson, G.M. 1978. Influence of irrigation and seeding rates on yield and yield components of *brassica napus*. CV. Tower . *Can J. Plant Sci.* 58: 731-737.
- Dehdari, A., Rezai, A., and Mirmohammady Maibody, S.A. 2005. Salt tolerance of seedling and adult wheat plant based on Ion contents and agronomic traits. *Commun. Soil. Sci. Plant Analysis.* 36: 2239-2253.
- Francois, L.E. 1994. Growth, seed yield and oil content of canola grown under saline conditions. *Crop Sci.* 86: 233-234.
- Gorbani, M., Soltani, A., and Moghise, A. 2004. Effect of different amounts of salinity on enzyme activity of catalase, and nitrate reductase Pruksydaz roots and leaves canola figures. *J. Agric. Sci. Natur. Resour.* 16: 43-39. (In Persian)

- Hussain, A.Z., Khan, I., Ashraf, M., Rashid, M.H., and Akhtar, M.S. 2004. Effect of salt stress on some growth attributes of sugarcane cultivars CP-77-400 and Coj- 84. Components and seed quality. *J. Agron. Crop Sci.* 5: 153-160.
- Ilkani, M.N., and Emam, Y. 2004. Effect of plant density on yield and yield components of two cultivars of winter canola. *J. Agric. Sci. Natur. Resour.* 34: 515-509. (In Persian)
- Major, D.J., Bole, J.B., and Charnetski, W.A. 1978. Distribution of photosynthates after CO₂ assimilation by stems, leaves and pods of rape plants. *Can. J. Plant Sci.* 58: 783-787.
- Mass, E.V., and Hoffman, G.T. 1977. Crop salt tolerance-current assessment. *J. Irrig. Drainage Div.* 102: 115-134.
- Mendham, N.J., and P.A., Salisbury. 1995. Physiology of crop developmentin. Growth and yield. CAB International. Pp: 11-67.
- Meneguzzo, S., Navari-Izzo, F., and Izzo, R. 2000. NaCl effects on water relation and accumulation of mineral nutrient in shoot, root and ceel sap of wheat seedling. *J. Plant Physiol.* 156: 711-716.
- Naseri, F. 1992. Oil Seeds (translation). Astan-e Qods Razavi Press. 125p.
- Osmond, C.B. 1976. Ion absorption and carbon metabolism in cells of higher plants In: U., Luttge, and M.G., Pitman. Encyclo. *Plant Physiol.* 24: 345-347.
- Qasim, M. 2000. Physiological and biochemical studies in a potential oilseed Crop canola (*Brassica napus L.*) under salinity (NaCl) stress. Ph.D Thesis. Departmant of Botany, University of Agriculture, Faisalabad, Pakistan.
- Rajabi, R., Poostini, K., Jahanipoor, P., and Ahmadi, A. 2006. Performance and reduce the effects of salinity on some physiological traits of 30 wheat cultivars. *J. Sci. Tech. Agric. Natur. Resour.* 12: 163-153. (In Persian)
- Reisi, S. 1995. Preliminary review of different cultivars rapeseed in Gorgan and Gonbad. 3rd Congress of Agronomy and Plant Breeding Sciences of Iran, Tabriz. 165p. (In Persian)
- Sakara, M.T., EL-Emery, M.E., Fouda, R.A., and Mowufy, M.H. 2007. Role of same antioxidants in alleviatiny soil salinity strees. *J. Agric.* 32: 9751-9763.
- Salam, A., Halington, P.A., Gorham, J., Wyn, R.G., and Gliddon, C. 1999. Physiological genetics of salt tolerance in wheat (*Triticum eastivum L.*): performance of wheat varieties, inbred lines, and reciprocal F1 hybrids under salin condition. *Crop Sci.* 183: 45-150.
- Sana, M., Ali, A., Malhk, M.A., Saleem, M.F., and Rafiq, M. 2003. Comparative yield potential and pil content of different canola cultivars (*Brassica napus L.*). *Pakistan Agron.* 2:1-7.
- Shannon, M.C., and Grieve, C.M. 1999. Tolerance of vegetable crops to salinity. *Sci. Hort.* 78: 5-38.

EJCP., Vol. 5 (1): 53-70
ejcp.gau@gmail.com

Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

Effects of salinity on some quantitative and qualitative characteristics of spring rapeseed cultivars

M. Azimi Gandomani¹, *A. Dehdari², H. Faraji², M. Movahhedi Dehnavi² and M. Alinaghizadeh³

¹Scientific Member of Payamnoor University (PNU), Gandoman Branch, Shahrekord,

²Assistant Prof., Faculty of Agriculture, University of Yasouj, ³Scientific Member of Payamnoor University(PNU), Hajiabad Branch, Hormozgan

Received: 2011-05-01; Accepted: 2012-03-01

Abstract

To evaluate the effect of salinity on some quantitative and qualitative characteristics of spring rapeseed cultivars, an experiment was conducted in the greenhouse conditions at Yasouj University as a factorial with three replications. Four salinity levels (1.92 (as control), 9.87, 19.6 and 21.94 dSm⁻¹ (NaCl and CaCl₂ with ratio 20 to 1 in Hoagland solution)) as a first factor and eight cultivars as second factors were used. Some important quantitative and qualitative characters of cultivars were recorded during growing season. Results showed that effect of salinity, cultivar and interaction between salinity and cultivar on studied characteristics were significant. Results showed that with increasing salinity levels, all measured traits, significantly decreased, except for number of non-fertile pod per plant. Generally, Hyola60 and Hyola330 cultivars that showed higher amount of grain yield and oil yield than other cultivars were introduced as the most tolerant cultivars. Also these two cultivars had less non fertile pod at high salinity levels. PP-401-15E cultivar had a weak response to high salinity levels (19.6 and 21.94 dSm⁻¹), and, it was introduced as the most sensitive cultivar to salinity.

Keywords: Salinity stress; Rapeseed; Oil; Yield; Yield components

* Corresponding author; Email: adehdari@mail.yu.ac.ir